

16 ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਨਾਇ

ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਾ ਜੀਤ,
ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜੀਤ,

ਦਰਿਤ ਨਾਮ 12

ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

...ਸੀ ਉਹਨਾ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਹਦੇ ਬਿਜਿਨਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚੇ ਸਹੀਦ
 ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਢਾਹੇ ਸਮਰਾਹ ਰੀਤ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆ ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਮਾਂ ਥੇ
 ਮਾਂ ਮਲ ਸਾਡੀ ਕੁਖ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗਭਿ ਗਤੀਬ ਵਾਸਤੇ ਦੇਸ
 ਵਾਸਤੇ ਸਹੀਦ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਂ ਅੰਗੇ ਕੁਝ ਬਾਲਾ ਪਾਈ
 ਕੇ ਕੁਝ ਦੇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਪੁਲਾਹੁ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਗਾਗ ਬੁਝਾਗ ਮੁੜਨਾ
 ਮੋਹਵੀ ਜਾਨ ਦਾਗ ਬੰਹਤ ਘਟ ਹੈ ਬਾਨਾ ਪੁਲਾਸੇ ਨਸਾਨੀ
 ਹੋਲਾ ਤਾਹੀ ਦਾ ਮਨ ਦੇ ਮਕੁਲਗੇ ਮਨ ਨਹੀ ਸਾਫ ਹੋਣਾ
 ਮਨ ਸਾਫ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋ ਬਾਨਾ ਤੇ ਖਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹਰ ਅਨਸਾਰ
 ਵਰਤਨੇ ਹਰਮ ਮਨੇ ਮੈਂ ਹੋਵੇ ਪੁਰਾਨ ਕੁਤਾ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਨ
 ਪਾਇਸੀ

੧੬ ਸ੍ਰੀ. ਸਤਿਗੁਰ ਗੰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਗਇ
 ਹੋ ਮੰਗੇ ਜੀ ਬਾਨ
 ਹਿੰਦੁ ਸ ਤਨੁ ਨਹੀ ਸੀ ਛਾਹੀ ਦਾ ਪਾਇਆ
 ਜੇ ਰਹੀਆ ਫੇਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮਸਲ ਮਸਲਾ
 ਨਹੀ ਮੀਲਿਓ ਬਾਨੁ ਪਾਇਆ
 ਕੇ ਮਸਲ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹਿੰਦੁ ਨ ਨਹੀ ਚਾਹੀ ਦਾ ਨੇ ਰੇਲਾ
 ਹਿੰਦੁ ਜਤਾ ਜੁਟ ਮਨ ਪੈ ਤੇ ਫਿਰਾ ਬੈਠੀ ਹੁਨ ਦੀ
 ਰਿਨੇ ਮੈਤ ਮਿਲ ਨਾਏ
 ਮਿਖ ਕੇ ਦਸਮ ਪਾਤ ਸਾਗੁ ਹੁਸਨ ਨਹੀ ਸੀ ਭੁਲਾਇ
 ਹਾਥੀ
 ਤੇ ਨਾ ਮਪਾਗੀਆ ਤੇ ਰੀਹ ਰੰਗ ਸੀ ਮੰਗੇ ਰੇਲ ਨਾ ਪਾਇਆ
 ਜੇ ਸਾਗ ਮੰਗੇ ਰੇਲ ਦਾ ਜੁਟਾਇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏ ਤੇ ਦੇਸ
 ਚਾਹੀ ਦੇਹਲੇਆ ਦਾਗਰ ਦੇਖੇ ਮੰਗੇ ਜਾਏ ਮੰਗੇ ਰੇਲ ਰਿਨੇ ਹੁਨੇ
 ਜੇ ਸਾਗ ਮੰਗੇ ਰੇਲ ਦਾ ਜੁਟਾਇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏ ਤੇ ਦੇਸ
 ਜਤੀ ਰੀਤੀ ਜਲੇਆਂ ਵਾਲ ਬਾਗ ਹੁਲਾ ਹਿੰਦੁ ਮੁਗਲ ਮ
 ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾਲ ਸਾਧੇ ਗੁਰ ਸਰਬੰਤ ਤੇ ਹੋਏ ਆਏ ਦੇਸ ਦਾਸ
 ਤੇ ਪਿਛੇ ਮੁਲ ਰਹ ਮਾਇਆ ਰਿਸੇ ਨੁ ਹੀ ਮੰਗੇ ਰੇਲ ਦਾ ਬਾਨੁ
 ਨਹੀ ਸੀ ਚਾਹੀ ਦਾ ਪਾਇਆ ਤੇ ਫਿਰ ਨਾ ਮਪਾਗੀਆ ਰੀਹ. ੨. ਸਾਗ
 ਦਸਮ ਜੀ ਦਾ ਖੁਲਾਇਤ ਗਾਹੇ ਰੁਏ ਦਇਰ ਪਥਰ
 ਹਿਲਾ ਨਹਿਲਾ ਦੇਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭਾਇ ਸਗੋਂ ਮਾਇ ਦੇ ਸਾਗ
 ਧੂ ਮੰਗੇ ਰੇਲ ਦੇ ਬਗਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਨਾਮ ਪਾਗੀ ਓ
 ਤੇ ਰੀਹ ਰੁਕ ਦਸੀਏ ਤੇ ਗਾਨੁ ਕੇਰੂ ਭੁਲਾਏ ਦੇਸ ਹੁਤਾਸ
 ਨਾ ਨਾਮ ਦੇ ਨਹੀ ਸੀ ਭੁਲਾਏ ਦਸਮ ਨੁ ਦਰਤ ਨਾ ਸੀ

(੨੧) ਮਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਮਿਥੀ ਜੀ ਦੇ ਸਿਨਾਠੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
 ਸਵਾਰੇਆ ਦਿਸੀਆ ਦਾਨਾ ਹੁਪਾਧਿਆ ਰਈ ਤਿਰਤ ਦੇਸਗੀ
 ਨਾ ਦੇਖ ਜਾਗਿਲੇ ਪਾ ਕੇ ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਸਤ ਕਰਨਾ
 ਕੰਢੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਭਿੰਨਾ ਦੇ ਸਾਜੀਆ ਮਾਏ ਨੇ ਸਹੇਦੀਆਂ
 ਬਦੇਆ ਦੇ ਕੰਠੇ ਕਾਗ ਕੇਸਕਾਰ ਕੀਤੇ ਰਾਜੇ ਆਇਆ
 ਵਿਚ ਭੇਖ ੨ ਆਰੇ ਸਾਗ ਗੁਰੂ ਸਾਖਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਰੰਧ
 ਬਨਦਾ ਹੈ ਅੰਗ ਰੇਖ ਦੀ ਨਾਗ ਦਾ ਜਲ ਨਹੀਂ ਛੇਕੇ ਉਸ ਅੰਗ
 ਮੇਰੇ ਦਲੇਰੇ ਰੁਆ ਬਲੇ ਹਨੀਓ ਬੈਠੇ ਤੇ ਅਸਿੰਧੀਰ ਕੀਰ
 ਰੰਝੇ ਜੇ ਅੰਗ ਰੇਖੀ ਬਾਛਾ ਧਾਵੇ ਅਨੇ ਆਪ ਦੀ ਸਾਨ
 ਮਾਨ ਸਮਝੀਏ
 ਜਦੋਂ ਮੁਕਤ ਸਰ ਨਾਮਪੀਤ ੧) ਧੰਗਾ ਉਸਨੁ ਗਕਿਸ਼
 ਸਤਿਆ ਦੇ ਆਲੇਆ ਸੀ ਤੇ ਸੰਗ ਇਹ ਸਾਨ ਤੀ
 ਬਲੇਆ ਹਰੇ ਕਾਗ ਕਿਤੇ ਭੁਗੀਆ ਦਾਛੇਆ ਨਾਲ
 ਨਾ ਦਿਗਾ ਜੀ ਥੇਰੇ ਭੁਗੀਆ ਦਾਸਿਥ ਸਨ ਜੇ ਅਸੀਂ
 ਓਹਨ ਦੀ ਲੀਰ ਤੇ ਤੁਰਦੇ ਤੇ ਕਿਉਂ ਪੀਟਾ ਧਾਵੇ ਅਸੀਂ
 ਕੁਲ ਗਏ ਹਾ ਕੁਲ ਜਾਨ ਕੁੰਢੀ ਤੇ ਭੁਗ ਪੀਟਾ ਚਾਗੀ
 ਦਾ ਲਗੀ ਪੁਰ ਕੇ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਨ ਤਕਦੇ
 ਰੰਝੀਏ

① ਜਿਹੀ ਕੀਤਾਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀਤਾਗੁਰੂ

॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧਿਆਇ
 ਸੋਭਾ ਸੋਭਾ ਕਰੀਓ ਥਿਓਗੁਰੂ ਦੇ ਕਰੀਓ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੋਤੀ ਦੀ ਜੋਤੀ ਕਰਕੇ ਜੋਤੀ ਮਾਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਤੀ ਕਰਕੇ ਜੋਤੀ
 ਕਰਕੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜਿਸੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਕਰਕੇ ਹੋਂ ਉਹ ਉਹ ਦੀ
 ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ
 ਦੇ ਉਹੇ ਮਾਪਦੇ ਪਾਹ ਪਾਹ ਕਰਕੇ ਜੋਤੀ ਦੇ ਮਾਤਾ
 ਤੇ ਦਿਓ, ਜਿਹੇ ਪੱਥਰ ਜਾਣ ਉਹ ਮਾਤਾ ਤੋਂ ਹੋ ਪਏ
 ਪਾਏ ਤੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਰਹਾ ਕੇ ਤੇ ਜਾਣ
 ਪਏ, ਉਹ ਜੋਤੀ ਦਿਓ ਮਾਤਾ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜੋਤੀ ਜੀ ਦਿਓ
 ਜੋਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਜੋਤੀ ਕੀਤਾ ਦਿਓ ਜੋਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ
 ਤੇ ਕੀਤਾ ਕਰਕੇ ਜੋਤੀ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤੀ
~~ਪਾਏ~~ ਜੋਤੀਆਂ ਦਿਓ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਕੀਤੀਆਂ ਦਿਓ
 ਦਿਓ ਮਾਤਾ ਮਾਤੀਆਂ, ਜੋਤੀ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਹੋਂ ਦੀ ਜੋਤੀ ਤੇ
 ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ
 ਕੀਤੀ ਮਾਤਾ ਤੇ ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦਿਓ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ

ਵੇਰ ਵੀਰਤਕ ਦਾਖੇ ਪਾਏ ਤੇ ਵੀਰਤਕ ਜਦੋਂ ਬਰਕਤ ਪਾਏ
 ਅਨ ਜਾਨ ਦਰੀ ਜਾਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਜਾਗੇ ਧਰਿ
 ਜਾਏ ਜਦੋਂ ਅੰਦਰੋਂ ਕਾਰ ਚਿਤੀ ਤੇ ਹਰਾਰ ਜਾਂਗੇ ਕਰੇ
 ਨਿਕੀ ਜਗੇ ਦੁਹ ਪਦੀ ਤੇਰੇ ਦੀ ਰੀਤ ਦੇਹ ਫਾਇਆ
 ਤੇਰੇ ਰੀਗਰ ਜਾਏ, ਪੰਨ ਤੇਰੀ ਭਾਂਤ, ਜਾ ਫਗਾਈ
 ਦੇਰ ਕਤੀ ਜਦੋਂ ਤਿਤ ਦਿਓ ਅੰਧੀ ਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਰਿਏ ਧਾਗਿਆਂ
 ਗੰਢੇ ਪਾਈ ਦਿਓ ਦੁਖੀਆਂ ਧਾਪ ਕਰੇ ਰਾਤ,
 ਤੇਰੇ ਰਿਏ ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝੀਆਂ, ਦੇਖੇ ਪਾਏ
 16 ਪੰਨੇ ਜਾਏ ਹਰ ਖਾਧਾ ਜੀ ਦੇਖੇ ਰਿਏ ਧਰਿ ਧਾਈ
 ਅਗਨੀ ਨੇ ਜਾਏ ਧਾਏ ਨੇ ਧਾਏ ਧਾਏ ਤੇਰੇ ਰੀਗਰ ਜਾਏ
 ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਕਰੇ ~~ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਕਰੇ~~ ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਕਰੇ
 ਗੰਢੇ ਦਿਓ ਧਾਏ ਜੀ ~~ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਕਰੇ~~ ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਕਰੇ
 ਜੀ ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਧਾਏ ਜੀ ਦੀ ਗੰਢੇ ਦਿਓ, ਤੇ ਜੇਡਾ
 ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਦਿਓ ਧਾਏ ਜੀ, ਜੇਡਾ ਪਾਏ ਜੀ ਜੇਡਾ
 ਜੀ ਤੇ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ
 ਜੀ, ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ
 ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ ਜੇਡਾ

ਪੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ ਪਰ ਪੜ੍ਹੀ ਵਿ ੨

ਰਾਮ ਸਾਗੀ ਨਾ ਆਏ ਤਰਖ ਦਿਯੋਗੀ ਤੂੰ, ਹੋ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ
 ਲੋੜ ਕੀ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵੈਰਾਗੀ ਤੇ ਗਈ ਆਖੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
 ਤੂੰ ਵੀ ਇਥੇ ਰਹ ਦਿਓ ਘੋੜ ਗਾਏ, ਇਹ ਵੈਰਾਗ ਮਈ
 ਤਰਜਾ ਪੜ੍ਹੇ ਕੇ ਹੋ ਵਾਰੀ ਘੰਟੇ ਬਾਹਰ ਜਿਓ ਬਹੁਤੀ.

ਮਝਤੀ ਦਿਤ ਆ ਗਏ ਤੇ ਗਯਾ ਦਾ ਬੁਝਤਾ ਪਾਤ੍ਰ ਦਿਤਾ
 ਹੋ ਯੋਯੁਧ ਤੇ ਪਰੀ ਤੇ ਜਾ ਪਏ, ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੰਗਤ ਹੋ ਛੇਰੇ ਕੇ ਛੇਰੇ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਘੋੜੇ ਗਏ
 ਪਾਰਿਜਾਤਨ ਘਨੜ ਤੇ ਪਰਿਜਾਤਨ ਗੋਦੁਘਰ ਤੋਤ ਹੋਇਆ, ਸ੍ਰੀ
 ਮਾਧਿਯ ਜੀ, ਛਕੁਦਰਤੀ ਜੀ, ਮਿਅਤਰ ਜਿਘ ਜੀ, ਹੋਰ ਜਥੇਦਾਰ ਆਇ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਰਿ ਮਾਧਿਯ ਜੀ ਦੇ ਵੀਰਾਨ
 ਜਿਅਦਾ ਯਗਤੁ (ਵਿਧਿ) ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਨ ਜਿਅਦਾ ਯਗ,
 ਮਾਧਿਯ ਜੀ ਦੇ ਵੀਰਾਨ ਯਗ ਤੇ, ੩੦੦ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਹੋਏ
 ਮੰਗਤ ਵਿਛੋ, ਮੰਗਤ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ

ਇਹ ਘੰਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮਾਫ਼ ਜੀ. ਗੁਰੀਮ ਦੁਹਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ।
 ਮੈਂਗਾ ਦਾ ਵੇਸ਼ਨ ਚੁਰੂ ਤੇ ਸਿਆਮਾ ਭੈਣਾ ਮਾਗਤਾਨ ਵਿਚਕਾਰ
 ਦੇ ਕੀਆ ਸੁਭਾਵੀ ਚੁਰੂ ਵੀਤੀ, ਇੰਡਾ ਰਾਗ ਭਵਜੋ
 ਕਿ ਹਰ ਤੇਖ ਦੇ ਧੋਗ ਮਾਏ ਕੁਨ ਧੰਗਾਪੀ ਮਾਦਗਾਂ
 ਉਥੀਆ ਜਤ ਮਠਾ ਦੇ ਪੈਰ ਮਾਏ ਕੁਨ ਤੇ ਨਿਯ ਦੇ
 ਕੋਈ ਮਾਦਾਨ ਪਏ ਕੁਰ ਕਰ ਕਾਰੀਆਂ ਮਾਏ ਨਿਰਤਕਾਰੀ
 ਕਰਨ ਧਰਮ ਪਏ, ਕੈ ਤੇ ਸੁਰੇ ਕਹਿਣ ਹਰੇ ਵਿਚਕਾਰ
 ਮੈਂਗਾ ਉਹ ਗੁਰੀਮ ਮਾਪ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਰੁਪ ਕੁਨ ਤੇ
 ਉਥੀਆਤੀ ਦਿਤ ਮਾਏ ਗਿਰਤ ਮਾਫ਼ਾ ਮਾਫ਼ੀ ਚੁਰੂ ਤੇ
 ਮਾਫ਼ਾ ਦੇ ਕੋਰ ਧਰਮ ਗਏ, ਉਹ ਕਾਗੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਾਂ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਧੰਗਰ ਦਿਤ ਜੰਤਾ ਕੇ ਪਾ ਦਿਤੀ ਕੁਰ ਭੈਣਤ ਮਾਫ਼ਾ
 ਕਿ ਕੋਰ ਪਾਤਕਾਰ ਕੀ ਵੇਸ਼ਨ ਧੰਗੇ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਮਾਤਰ
 ਕੀਆ ਹੁਗ ਦਾ ਧੰਗੇ, ਨੰਧਰ ਤੇ ਦਾਗੀ ਕੁ ਕਾਪ ਵੇਸ਼ਨ
 ਧੰਗੇ ਹੁਗੇ, ਇਹ ਕੋਰ ਦੀ ਗਧਰ ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਧੰਗਕਾਰ
 ਧੰਗੀ ਕੀ ਧੰਗਾ ਗਿਰੁਧਿਆ ਪਿੰਡ ਕੀ ਤੇ

੨੫੦ ਹੈ ਏਕੜ ਦਾ ਮਾਪਰਾ ਤੀ, ਤੇ ਜਦੋਂ ਛੋਟਾ ਦਾ ਰੀਹਤਕ
 ਭਾਇਆ ਤੇ ਮਾਖਣ ਭਾਗ ਮੰਨੇ ਰੱਖਿਓ ਪਦਾਰਿ ਤੇ
 ਰੱਖਿਓ ਪਾਵੇ ਸਿੰਘ ਭਜੇ ਗਿਆ ਘਰਾਣੀ ਦੇ ਭਾਗ
 ਰਹਿਣ ਭਾਗੇ ਕਿ ਮਾਝੀ ਤੇ ਨਾਥ ਮਿਥਨਾ ਵਰਤਨਾ ਨਹੀ
 ਹੁਕਮ ਜਨ ਪਾਨ ਨਹੀ ਦੇਨਾ ਭਿੰਨ ਸਿੰਘ ਤਾਦੇ ਭਰ ਕੁਝ ਘੋਰ
 ਰਹਿਣ ਘਰ ਮੰਨੇ ਤੇ ਮਾਨ ਹਜ਼ੂਰ ਮੁੰਗਰ ਦਾ ਭਾਗੀ
 ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੰਨੇ ਰਿਝੇ ਭੀਜੇ ਦੀ ਭੇਜ ਨਹੀ ਗਏ
 ਭਾਈ ਮੰਨੇ ਮਾਝੀ ਪੁਰਖਾਰ ਸਿਖ ਗਿਆ ਤੇ ਮੰਨੇ ਘੋਰ
 ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ ਮੰਨੇ ਦੁਆਰਾ ਘਰਾਣੀ ਦੀ ਭੇਜ ਨਹੀ
 ਰਹੀ, ਮੰਨੇ ਮਾਝੀ ਘਰਾਣੀ ਨਾਥ ਸਿਖ ਗਿਆ ਤੇ
 ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਫ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੇ ਗਮਾਂਈਆ ਰੀਹਤਕ
 ਦਾਨਤੇ ਕਗਰ ਦਾਖਿਅੰ ਛੋਟਾ ਹੈ ਭਾਇਆ, ਘੋਰਾਂ ਨੇ
 ਮਾਝੀ ਰੀਤੋ ਕਿ ਮਾਝੀ ਘਰਾਣਾ ~~ਘਰਾਣਾ~~ ਨਹੀ ਰਹੀ
 ਮੰਨੇ ਘਰਾਣੀ ਤੇ ਘਰਾਣਾ ਦੀ ਬਿਖਾ ਕਰੇ, ਮੰਨੇ ਰਹਿਣ
 ਭਾਗੇ ਕਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੀਹਤਕ ਨਹੀ ਛੱਡਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ
 ਘਰਾਣਾ ਨਹੀ ਰਹੀ ਘਰਾਣਾ ਭਿੰਨ ਮੇਰੇ ਪਾਰ

ਮੀਂ ਪਿਆਂ ਨਿਜ ਦੇਖੇ ਜਿਆਦਾ ਧਾਭਰ ਹੋਈ ਤੇ ਰੋਕੀ!
ਦੇ ਪੁਰਿਆ ਤੇ ਪਾਈ ਆ ਆਇਆ ਤੇ ਜੋਗਤਾਂ ਵਿਚ
ਬੋਈ ਨਹੀਂ ਗਿੱਧਾਂ ਆਏ ਜੱਥੇ ਥੱਥੇ ਭੇ ਗਈ,
ਪਿੰਡ ਰਾਹੁ ਦਾ ਜੇਹੇ, ਨਿਕਾ ਜਿਆਦਾ ਰੋਟ, ਦੇ ਜੋਤ
ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਘ ਬਾਜ਼ਾ ਦੁਕਿਨਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋਤ
ਜੋਗਤ ਜਿੰਘ ਬੁਝਈ ਕਰ ਗਏ ਤੇਗ ਪਾਵਾਂਝੀ ਤੇ
ਜੋਤਾ ਦੇ ਅਰਜ ਰੀਤੀ ਰਿ ਜੋਤ ਜੀ ਜਥਾ ਜੋਰੇ ਕਾਫ਼
ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਘਰੇ ਕੀਤਾ ਰਿ ਜਥੇ ਦੀ ਰੀ ਕੇਤੁ ਤੇ ਜੋ
ਤੇ ਤੂੰ ਹੋਵੇ ਜੀ ਘਰੇ ਗਾਂ ਤੂੰ ਹੋਵੀ ਦੁਜਾਈ ਜਾਈ ਤੇ
ਮੈਂ ਰੋਗਤਨ ਕਰਗਾਂ ਕਰੇ ਪਾਤਕਾਤ ਕੀਰੀਧਾ ਦੁਹਾਗ ਮੀਂ
ਗਾਥਾ ਰਿ ਘੁਪੀਆਂ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦਾਜਾ ਹੋਵੇ ਪਿੰਡ ਮਗਤਾ
ਤੇ ਗਏ, ਜੋਤਾ ਦੇ ਪੁਰਾਤ ਕਾਫ਼ ਜੋਈ ਪੁਰਾਤ ਮੇਰੇ
ਜਨ ਹੀ ਹੀ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਕੀਧ ਕੀਤਾ ਗਏ ਤਜਨ ਪੁਰ
ਕਿਆਂ, ਜੋਤਾ ਦੀ ਰਕਨਾ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤਾਜੀਰ ਕੀ ਰਿ
ਕਿ ਜੋਤਾ ਦੀ ਰਕਨਾ ਤੇ ਘਰੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਜਾਣੇ ਕਰ

ਹੋਵੇ ਨਗਰ ਖਾਨ ਜਿਹੜੇ ਜੋਤਿ ਭਾਪ ਜਗਤ ਨੇ ਭੋਜਾ ਦੇ
 ਚਰਨ ਚਰ ਚਰ ਤੇ ਮਹਿਤਾਬੁ ਰਾਮ ਬਿੰਘ ਤੇ ਬਿੰਘ ਜੋਤਿਗੇ
 ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਉਥੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋਰ ਗਤ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਤਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆ ਗਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਏ,
 ਜੋਤਿ ਮਾਤਾ ਬਿੰਘ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਭਗੋ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਬਿੰਘ ਸੀ ਰਾਮ
 ਕਾਰੋ ਚਰੇ ਤੇ ਚਰੇ ਉਥੇ ਦੁਆਰੇ ਜਿਥੇ ਰਿਝੇ ਤੇ ਭਾਗ ਪਤਾ
 ਨਾ ਭਾਗ, ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਪੰਥ ਤੇ ਚੋਰੇ ਤੇ ਕੁਝਾਂ ਰਾਖੇ ਬੀਚੀ
 ਦੁਰਗਾ ਦੇਖੇ ਜੰਤ ਰਿਖੇ ਰਾਖਿਆਂ ਵੀ ਭਰੇਦੀ ਦੇ ਪਾਤ
 ਜਾ ਹੋਰ ਭਾਗ, ਅੰਤ ਦਿਨ ਅੰਤ ਹੋ ਰਿਖੇ ਤੇ ਨਹੀ ਪਤਾ
 ਜੇਹੇ ਇਕ ਰਾਮਾ ਅੰਤ ਹੀ ਜੰਤ ਮਾਤਾ ਬਿੰਘ ਹੁੰਗੇ ਬਿੰਘ
 ਮੋਰੀਆਂ ਦਰ ਬੰਦੀਆਂ ਤੇ ਮੈਂਦੇ ਰਹਿਨਾ ਤੇ ਦੇਖਕੀ ਫਰ
 ਥੇ ਤੇ ਅੰਤ ਹੀ ~~ਦਿਨ ਦਿਨ~~ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਅੰਤ ਮਾਤਾ ਜੰਤ, ਬੁਝਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਉਹ ਮੱਥੇ
 ਦਿਨ ਜੀ ਤੇ ਉਥੇ ਜੋਤਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਉਹ ਪਤਾ ਭਾਗ
 132 ਕੀਤਾ ਕਹਿਆ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤੇ ਬਿੰਘਾਂ ਜੀ ਤੇ
 ਮਾਮ ਭੋਜਤ ਨਹੀ ਜੀ ਅਭਿਧੀ ਤੇ, ਜਿਨ ਦਿਨ ਤੇ
 ਮੈਂਦਾ ਜੀ ਉਹ ਦਿਨ ਬੀਚੀ ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਮਾਤਾ

ਰੀਤੋਂ ਵਿ ਅਜ ਧੀਰਾਜ ਸਰੂਰ ਘਾਟੇ ਤੇ ਭੀਤਾਂ ਮੰਨਦੇ
 ਨਾ ਰੀਤੋਂ ਵਿ ਅਜੀ ਆਗਮ ਕਰਨ ਆਏ ਜਾਂ ਰੀ,
 ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਤਾਰੀ ਬੀਬੀ ਦੁਰਗਾ ਸੰਨ੍ਹੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗੀ
 ਭੀਤ, ਜੀ ਤੁਝੀ ਭੀਤਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੇ ਜਾਂ ਅਰਜ
 ਰੀਤੋਂ ਤੇ ਭੀਤ ਰੀਤੋਂ ਪ੍ਰਗੀ ਵਿ ਜੇ ~~ਭੀ~~ ਤੇਤਾ ਰੀ ਅਰਜ
 ਕਰਨਾ ਤੇ ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਤਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਜਾਂ ਅਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰਗੁਰਾ
 ਗਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਦੁਰਗਾ ਫੇਰ ਕਰੀ ਤੇ ਦੁਰਗਾ ਭੀਤ ਅਰਜ ਕਰਨਾ
 ਫਿਰਿ ਜੀ ਫੇਰ ਫਿਰਿ ਤੇ ਭੀਤ ਅਰਜ ਫਿਰਿ ਜੀ
 ਧੀਰਾਜ ਸਰੂਰ ਕਰ ਰਿਤਾ, ਭੀਤਾਂ ਫਿਰਿ ਅਰਜ ਜੀ ਕਰਨਾ
 ਸਰੂਰ ਰੀਤਾਂ, ਤੇਤਾ ਅਰਜ ਦੇ ਫੇਰ ਪਾਤ ਪ੍ਰਧਾਨਾ
 ਫੇਰਾ ਸੰਨ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਤੇਤਾ ਭੀਤਾਂ ਜਿਹੇ ਦੇਖੇ ਫਿਰਿ ਸੰਨ੍ਹੇ ਅਰਜ
 ਫੇਰ ਕਰੀ ਅਰਜ ਭੀਤਾਂ ਦੇ ਫੇਰ ਅਰਜ ਗਏ ਤੇ ਤੇਤਾ ਦੇ
 ਫਿਰਿ ਅਰਜ ਅਰਜ ਫੇਰ ਦਿਤਾਰੀ ਭੀਤਾਂ ਦੇ ਪਤਾ ਜੀ
 ਨਹੀਂ ਰੀ ਗਰਜਾ ਤੇ ਨਾ ਜਿਹੇ ਫੇਰ ਤੇ .

ਏਕੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਾਤੀ ਦਾ ਹੋਰ ਆਇਆ ਕਿ ਕੁਰਤਾ
 ਰਿਵਾਜੇ ਕਰ ਪਾਏ ਅਰਿਆਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਾਰ ਦਿਨ
 ਦੀਵਾਨ ਪਾਏ ਤੇ ਜੋਤੀਆਂ ਕਾਮ ਪੈ ਕੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਹਮ
 ਸਿੰਘ ਕੀ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਰ ਕੇ ਪਾਰ ਧੰਨੀਆਂ ਉੱਚੇ ਫੇਰੇ
 ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਅਸਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਇਆ ਇਕ ਵੇਰ
 ਜੇਕਰਾਹ ਕੁੜ ਜਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਭੈਣੀ ਆਗਿਥ ਗਏ ਤੇ ਘੋੜਾ
 ! ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੀਵਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤਰ ਜਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਧੰਗਾ ਜੀ ਕੀ
 ਮਹਿਮਾ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆਇਤ ਬਨ, ਕੋਲ ਜਿਹੜੀ ਗੁਜਰੀ
 ਪਈ ਓਹੀ ਹੈ ਉਹ ਪਈ ਕੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜੀ ਵੇਰੇ ਵਿਚ
 ਸਿਆਉਂਦੇ ਆਨ, ਤੇ ਜੇਕਰਾਹ ਕੁੜ ਜਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੀਵਾਨ
 ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਆਈ
 ਕਿ ਕੋਈ ਆਰਾਧਾ ਜਿੰਘ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਗੁਜਰੀ ਪੀ ਜਾਏ
 ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਦਾ ਫੁਰਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਪਈ ਸੇਤ
 ਅਤਰ ਜਿੰਘ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਮੰਡਤੀ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ
 ਗੁਜਰੀ ਕਰ ਕੇ ਪੀ ਕਈ ਇਨ੍ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਾਕੇ ਸੇਤ ਜਨ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਕੀਥਾਂ ਇਤਨਾ ਆਨ ਜੀ ਕਿ
 ਜੇਕਰਾਹ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚ ਕੁਰਤਾ ਉਗਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ ਦਿਤਾ ਇਹ ਫ਼ਕਰ ਹੈ ਤੇ ਅੰਤਰਜਿੰਮ
 ਜੀ, ~~ਕੁਝ~~ ਇਹ ਖੇਤਰ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਹੈ ਕਿਨ੍ਹੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਨਾ, ਜੀਹ ਦੇਖ ਦੇਖਾਧ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਆ ਜੀਹ ਗੁਰ
 ਜਾਨੀ ~~ਕੁਝ~~ ਰਖ ਕੀਤਾ, ਗਾਨ ਜੀਹ ਕੀਤਾ ਦਿਤਾ ਮੀਟਾ ਇਹ
 ਦੱਸਾਂ ਕੇਤਾ ਦੀ ਕੀ, (ਸ: ਅਨੰਤਰਜਿੰਮ ਸੁ: ਅਨੰਤਰਜਿੰਮ)
 ਇਕ ਧੁਰਾਨ ਕਰਾ ਜੀ ਨਾਗਰਿਕਾ ਕੇਤਾਂ ਅਤੇ ਅਨੰਤ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੀਤ ਜੀ ਕਾਤੇ ਪਿੰਡ ਦੱਸੇ ਤੇ ਦੇਖਣ ਕਰਦੇ
 ਜੀਤ ਮੰਨਣ ਕਾ ਹੁੰ ਪਿੰਡ ਵਾਧੇ ਅਨੰਤਾਂ ਕਰਨ ਕਿ
 ਇਕ ਦਿਨ ਜਗ੍ਹਾ ਦੱਸੇ ਜੀਤ ਕੀਤਾ ਕਰਾ ਕਾਤੇ ਕਰਾ
 ਦੇਖਕੀ ਦਾਕਾ ਕੇਦੀ ਕੀ ਤੇ ਹੁੰ ਕੀਤਾ ਕਰਾ ਤੁਝੀ
 ਦਾਦੁ ਕਾਜਦੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਕੇਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਮ ਹੁੰ ਕੇਦੀ
 ਆਣੇ ਟੇਰ ਕੇਤਾਂ ਪਾਸੀਟਾ ਜਿੰਮ ਹੁੰ ਤੇਜਿਆ ਸਾਈ
 ਤੇ ਕਿ ਜਾਣੇ ਕੇਦੀ ਆਣੇ 18 ਮੀਥ ਪੰਥ ਕਰਕੇ, ਗਏ
 ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਸਤੇ ਸਭ ਪਰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਜਾਧੇ ਹੀ
 ਨਾ ਰਹੀ ਘਰੇ ਕੀਤਾ ਹੋਣ ਕਰਾ ਪਾਏ ਪਿੰਡ ਵਾਧੇ
 ਅਨੰਤਾਂ ਕਰਨ ਅਨੰਤ ਕੀਤਾ ਕਾਤੇ ਕੇਦੀ ਕੇਦੀ ਅਨੰਤ ਕੀਤਾ
 ਕਾਤੇ ਕੇਦੀ ਕੇਦੀ ਕੇਦੀ ਕੇਦੀ ਕੇਦੀ

ਤੇ ਜਾਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ^{ਦੇ} ਤਜਨ ਪੁਰ ਮੰਗਿਤ ਛੋਰੇ ਦੇ ਭਾਗ
 ਹੈ ਜਗਤ ਤੇ ਬੇਨੇ, ਇਥੇ ਨਾਮ ਇਕ ਮੇਂਤਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤੇ
 ਇਹਨਾਂ ਆ ਅਗਨ ਰੀਤੀ ਕਿ ਤੁਝੀ ਇਕ ਅਗਨ ਇਕ
 ਪਿੰਡ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੁਹਾ ਜਾਣੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ
 ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਧਾ ਰੀਤੀ ਤੇ ਹੋ ਇਕ ਦੀਵਾਨ ਉਥੇ ਬਾਇ ਤੇ
 ਤਜਨ ਰੰਗ ਦੇ ਭਿਖ ਭਜਾਏ ਤੇ ਜਿਥੇ ਹੋ ਕੇਂਦਰ ਇਕ
 ਤਜਨ ਰੰਗੇ ਉਹ ਅਗਨ ਤੇ ਜਾ ਪੈਰਾ ਜੁਪ ਆ
 ਬਹਿਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮੇਂਤਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਇਕ
 ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੋਟਕਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਜਿਥਾਂ
 ਆ ਅਗਨ ਰੀਤੀ ਤੇ ਤੇ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਇਹਨਾਂ ਤੇ
 ਮੇਰਾ ਰੀਤੀ ਜੇ ਤੇ ਅਗਨ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ
 ਪ ~~ਜਿਹਨਾਂ~~ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ ਜਾਣੇ ਪਿੰਡ ਕੋਟਕਾ ਤੇ ਤੇ
 ਦੀਵਾਨ ਬਾਇ, ਜਿਹਨਾਂ ਅਗਨ ਪ੍ਰਭਾਕ ਹੋ ਬਾਇ ਤੇ ਕੋਟਕੇ
 ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਉਥੇ 8 ਇਕ ਹੋ ਰੰਗ ਦੀਵਾਨ ਬਾਇ
 ਪ੍ਰਗ ਪੁਰ, ਉਥੇ ਦੇ ਕੋਟਕਾ ਜਾਪਾਗੁਰੂ ਜੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ
 ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਪਾਗੀਏ ਕੀ ਹਨ

ਤੇ ਇਕ ਅਜੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ^(੪) ਦੀਵਾਨ ਬੁਢੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਗਏ
 ਤੇ ਉਨਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜਗਨ ਦੇ ਘਰੇ ਦੇ ਜੋਤ
 ਰੀਗਣ ਬੰਗਾਹ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾਜੇ ਜਿਹੜਾ ਮਾਮ ਜਗਦੀਪ ਛੱਡ
 ਛੱਡਾ ਉਨਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਿਖ ~~ਜਿਸਨੇ~~ ^{ਜਿਸਨੇ} ਤੇ ਫੇਰ ਭਾਰਾ
 ਨਗਰ ਨਾਮਪਾਰੀ ਤੇ ਗਿਆ, ਤੇ ਉਸੇ ਰਿਝਾੜਾ ਪਿੰਡ
 ਤੇ ਉਸੇ ਤਾਈ ਪਾਸੀ ਸਿਖ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਸਿਖ ਕੀਰੀ
 ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣੇ ਕਿ ਕੋਈ ਪਾਸੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪੇਸ਼ਾ
 ਸਿਖ ਬਣ ਜਾ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਪੇਸ਼ਾ ਸਿਖ ਬਣ ਜਾਣ
 ਦਾ ਧਾਗੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਕੇ ਛੇਤਾ ਕੀਤਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਵਾਨ
 ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜੋ 'ਬੰਗਾਹ' ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਕ
 ਘੜਾ ਘੜਾਤ ਬਾਬੂ ਜੋਗਨ ਬਾਬੂ ਮਾਹਤੂ ਦਾਖੀਆ
 ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਵਾਨ ਇਕ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਜਵਾਨ
 ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਜੋਗ ਬਣਾ ਤੇ ਗਿਆ ਤੇ ਮਾਰ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਬਾਬੂ ਕਿਤੇ ਕੀ ਜਾਣ ਦੇਨਾ ਚੇਰੇ
 ਪਾਸ ਬੰਗਾਹ ਛੇਰੇ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਬਾਬੂ ਅੱਠ ਬੰਗਾਹ
 ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਉਨਕ ਦਸਿਆ

ਤੇ ਫੇਰ ਰਿਗ ਰਿ ਭਾਨੂੰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਇਹ ਭਾਏ ਪਿੰਡਤਰਨ
~~ਰਾਜ~~ ਰਾਜਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜਗਤ ਤੇ ਫੇਰ ਰਿਤਾ ਇਕ ਭਾਏ
 ਪਿੰਡ ਭਈ ਮਰਦਾਨ ਦੇ ਪਿੰਡ ਭਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੈਣਾਂ ਦੇ
 ਮਰਦਾਨ ਕਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਰਾਂ ਹੁਣ ਭਾਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਮਰਦਾਨ ਤੇ ਭੈਣ ਪਿਆਰਾ ਭਿੰਘ ਜੀ ਭਾਏ
 ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਜੀ ਕਹਿਣ ਭਾਏ ਰਿ ਨਹੀਂ
 ਮਰਦਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਜਾਈ ਨਹੀਂ ਰਿਤਾਂ ਤੇ ਭੈਣ ਪਿਆਰਾ
 ਤੇ ਭਾਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਪਈ ਤੇ ਜਾ ਨਿਕਲੇ
 ਭੈਣ ਮਰਦਾਨ, ਜੇਹੇ ਉਥੇ ਪਈ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ
 ਭੈਣ ਭਾਏ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਭਾਏ
 ਪੁਰ ਭਿੰਘ ਭਾਏ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਜੀ ਰਿ
 ਭੈਣ ਪਿਆਰਾ ਭਿੰਘ ਰਿਤਾ ਦੇ ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਰਦਾਨ
 ਤੇ ਭਾਏ ਪਈ ਦੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਪਈ
 ਮਰਦਾਨ, ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਭਾਏ ਮਰਦਾਨ ਪਿਆਰਾ ਭਿੰਘ
 ਮਰਦਾਨ ਦੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਪਈ
 ਮਰਦਾਨ ਦੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਪਈ
 ਮਰਦਾਨ ਦੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਪਈ
 ਮਰਦਾਨ ਦੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਭਾਏ ਪਈ

ਵਿਖਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੀ ਵਰਤਕ ਦਿੰਦੇ ਤੇ ਜੰਤਾਂ ਅਤਰ ਸਿੰਘ
 ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿਹਾ ਰਿ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਇਥੇ ਹੋ
 ਕੇਹਤਕ ਕਰੀਏ ਤੇ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਪਿੰਡ ਕਰੇ ਜਾਇਓ ਤੇ ਅਜੀ ਅਜੇ
 ਕੁਝ ਜਾਣੀਏ, ਇਥੇ ਫੇਰ ਹੋਯਾ ਪਿੰਡ ਜੀ ਉਥੇ ਹਾ ਫੁਰਮਾਏ
 ਸਿੰਘ ਅਜੇ ਕੀਤੀ ਰਿ ਵਿਖਾ ਕਰੇ ਤੇ ਵੀਹਕ ਫਾਇ ਉਥੇ
 ਕੀਤਾ ਉਥੇ ਦੀ ਅਜੇ ਅਕਤੂਰ ਕਰੇ ਤੇ ਵੀਹਕ ਫਾਇ
 ਤੇ ਫੇਰ ਅਜੇ ਜਾਏ ਪੰਜ ਗੁਰਾਣੀਆ ਪਿੰਡ ਉਥੇ ਦੇ ਕਰ
 ਕਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਅੰਜੀ ਵਿਖਾ ਤੇਈ
 ਰਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਹਤਕ ਰਿਹਾ ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੇਰ ਜਾਏ
 ਤੇ ਅੰਦਰ ਕਰੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਕ ਕੇਹਤਕ ਪਾਰੇ ਸਿਖ ਜਾਏ
 ਜਾਏ ਤੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਪੁਕਾ ਹਾ ਫੇਰਾ ਤੇ ਤੁਰ ਜਿਥਾ
 ਜਾਇਗਾ ਹਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਖ ਕਾਫੂ ਜਾਏ ਤੇ ਅਜੇ
 ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਤੇ ਵਿਖਾ ਕਰੇ ਇਕ ਅੰਗਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤਰ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਥੇ ਹੋਏ ਕੇਹਤਕ ਕਰਨਾ ਤੇ ਜਾਏ ਪਿੰਡ
 ਤੇ ਸਿਖ ਪੰਜਾ ਰਿਹਾ,

ਦੇਸੇ ਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਆਗੇ ਵੀ ਤੇ ਬੀਰਨ ਕਾਏ ਤੇ ਆਗੇ
 ਉਸ ਮਾਇਆਂ ਕਾ ਪਿਆਰ ਨੀ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ
 ਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨੀ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆਂ ਨੀ ਬਣਾਈਆਂ
 ਆਗੇ ਉਸ ਕੀਰਤਨ ਦਿਤ ਬਿਤਾਈ, ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦਾ
 ਗੱਲੀ ਠੇਕਰੇ ਪਿੰਡ ਕੀ ਤੇ ੧੫੦ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਮਕ ਸੀ ਤੇ
 ਚਾਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸੀ, ਮੀਂਹਾਂ ਦਾਗ਼ ਦੀ ਗੱਲੀ ਸੀ ਤੇ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲੀ ਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਸੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲੀ
 ਅਤਰ ਸਿੱਖ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਬਣਾਈਆਂ ਕੀ
 ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੈਦਾ ਹੋਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਦਰੁ ਸਿੱਖ
 ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਆ ਤੇ ਆਇਆ ਤੇ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋ ਕੀਤਾ ਆਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਤੇ ਕੁਝ ਆਗੇ ਦਿੱਤਾ
 ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦਾ ਤਿਖਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਤੇ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਤੇ ਕੀ
 - ਕਰਨਾ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਦੇ ਆਗੇ ਤਿਖਰ ਨੀ ਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਠੇਕਰੇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਅਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਪਾਠ
 ਤੇ ਸਰਸਪ ਰਖਿਆ,

ਜੀਤੋ ਦਾਖ ਇਕ ਪਿੰਡ ਜੀ ਜੀਤੋ ਪਿੰਡ ਅਟਕਲਾਂ ਦਾ ਜੀ
 ਇਕ ਵੇ ਪਾਂਗ ਕਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉ ਨੇ
 ਕੈਨਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੇ ਤੇ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰੇ ਗਏ ਤੇ ਕੰਮ ਫੇਰ
 ਪਾਏ ਕੰਗਾਰ ਲਾਏ ਤੇ ਗਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਖੇ ਤੇ ਸਿਪਾ ਨੇ
 ਉਠਾਏ ਤੇ 136 ਵਜੇ ਤਕ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਮ ਦਿਖ
 ਕੇ ਗਏ ਫੇਰ ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਕਰੇ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਬੋਲ
 ਕੇ ਏਨਾ ਤੇ ਲਾਜ ਤਕ ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਮਈ ਪ੍ਰਫਾਹ ਕਰਾ
 ਗਏ ਤੇ ਖਤਰੀ ਖੇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਜੋ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰੇ ਤੇ ਕਾਹਲ ਨੀ ਕਰ ਅਖੀਆਂ ਉਹ ਸਭ ਸੰਤਾਂ
 ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰੇ ਸਭ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਕੇ ਅਖੀਆਂ, ਉਹ
 ਇਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਾਨਾ ਕਰਮਾਜੀ ਦੀ ਬੈਠ ਕਾਹਲੂ
 ਕਾ ਰੋ ਕੀ ਤੇ ਗਾ ਦਿਖ ਸਾਨਾਂ ਸਿਖਿਆਂ ਤੇ
 ਕੈਨਾਂ ਫਿਰ ਸਾਨਿਆਂ ਸਾਗ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦਿਖ
 ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਤੇ ਨੀ ਅੰਦਰ ਕੋ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪਿਯਾਰਾ
 ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ ਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਆਕਸ਼ ਦੇ ਕੀਰਤਨ

ਘਰਾ ਘਿਰ ਮੇਰੀ ਖੇਡ ਭੀ ਖੇਡਾਂ ਆਗੇ ਦਿਨ ਬਿਨੇ
 ਤਾਂ ਹੋ ਤਿਖਰ ਕੇ ਡਿਗਾ ਤੇ ਖੇਡ ਹੁਣ ਗਈ, ਤੇ ਫੇਰ ਹੋ
 ਮਾਨਾਂ ਘਰਾਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਆਗੇ ਕੀਤੀ ਦਿ ਭੀਤ ਕੀ ਤੁਸੀ
 ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਖਰ ਕੇ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਗੇ ਆਕਸ਼ਰੇ ਕ੍ਰਿਪਕੁ ਲਾ
 ਵਰਤਾਗ ਬੈ ਬਿਖਰਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਕੀ ਕਿ ਕੰਢੇ ਗੀ ਇ
 ਕੁਛ ਤੇ ਸੁਣਾ ਤੇ ਬਿਖਰਾ ਕੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਜਨ ਦਿਓ ਤੇ
 ਸਿਖ ਭਜਾਏ ਭੀਤਾ ਬਿਖਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਖਣ ਤੇ ਸਿਖ
 ਕੀਤਾ, ਇਕ ਦਿਨ ਦਿਓ ਭੇਦੇ ਸੈਤ ਪਿਆਰਾ ਸਿਖ ਜੀ ਤੇ
 ਸੈਤ ਆਤਮ ਸਿਖ ਜੀ ਜਦ ਪਾਸ ਕਰੇ ਘਾਹ ਨਿਕਲੇ
 ਤੇ ਇਕ ਮੁਝਕਾਨਾ ਕੀ ਖੜਕੀ ਇਕ ਪਾਈ ਲਾ ਘੋੜਾ ਖੋਰੇ
 ਪਾਹ ਤੇ ਆ ਗੀ ਕੀ ਤੇ ਆਗੇ ਸਿਖੀ ਤੇ ਘੋੜਾ ਪਾਈ ਲਾ
 ਪਹਾਂ ਭੁਇਆ ਤੇ ਸੈਤਾ ਦੇਵਰਾਂ ਤੇ ਸਿਰ ਭੁਟ ਦਿਤਾ ਤੇ
 ਸੈਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾ ਤੇ ਜੇਠਾ ਆਰ ਛਤਿਆਂ ਸੈਤ ਰੁਪ
 ਕਰੇ ਪਥੇ ਰਹੇ, ਤੇ ਸੈਤ ਪਿਆਰਾ ਸਿਖ ਤੁਹਾਂ ਸੈਤ
 ਦੇ ਘਾਂਹ ਫੜੀ ਤੇ ਘੋੜਾਂ ਦਿਓ ਆ ਗਈ ਤੇ ਦਿ
 ਪਥੇਰਾ ਕੀ ਦਿਓ ਘੋੜਾ ਗਏ ਤੇ ਦਿ ਖੜਕਾ

ਆਈ ਤੇ ਜਿਥੇ ਚੋਟਾ ਦਾ ਜੇਡਾ ਪਿਆਰ ਕੀ ਚੁੱਪੇ ਜਿਹ
 ਹੁਟੇ ਪੈ ਗਏ ~~ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ~~ ਤੇ ਆਗਲਾਂ ਕਰ
 ਕੇ ਮੈਂਦ੍ਰੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਮੈਂਦ੍ਰੇ - ਆ ਤੁਹਾ ਪਰਮ ਧਰਮ
 ਚੰਗਾ ਧਰਮ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੁਹਿੰਮਦੀ ਮਜ਼ਹਬ ਭੀ
 ਤੇ ਜਿਥੇ ਤੇ ਵਿਖਾ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਤੇ ਅਜਨਬੀਰਤਾ ਤੇ ਹੁਕਮ
 ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਜਰ ਕਰ ਤੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਅਜਨਬੀਰਤਾ
 ਕਰੀ ਗਈ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦ ਪਈ ਛੋਟੇ ਦੇ ਅੰਤ ਧਰਮ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿ ਅੰਤ ਨਾ ਧਰਮ ਛੋਟਾ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ
 ਕਰਮ ਤੇ ਧਰਮ ਗਈ ਤੇ ਇਕ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ
 ਤੇ ਇਕ ਕਈ ਦਿਨ ਪੁਰ ਕੇ ਇਕ ਕਈ ਗਈ ਤੇ ਇਕ
 ਜਿਥੇ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਖਰਾਬੀਰਤਾ ਤੇ ਧਰਮ ਗਈ ਗਈ
 ਕੰਮ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਿਹਾ ਅੰਤ ਧਰਮ ਧਰਮ
 ਤੇ ਧਰਮ ਤੇ ਜਾਇਗਾ, ਕੀਤਾ ਪਿਆਰ ਪਿਆਰ
 ਤੇ ਪਹਿਲੇ ~~ਧਰਮ~~ ਜਿਥੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਕ ਕਈ
 ਤੇ ਜਿਥੇ ਦੇ ਧਰਮ ਧਰਮ ਤੇ ਇਕ ਧਰਮ ਪਈ ਪਈ

ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ੨੦੦,੩੦੦ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਫੰਗਰ ਤਿਆਰ ਹੈ
 ਤੇ ਉਹ ਖਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਰੇ ਤੇ ਛੇ ਮਾਸ
 ਇਨ ਏਕੇ ਤੇ ਹੀ ਕੰਧ ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਾਮਾਂ ਹੀ ਪੈ ਗਈਆਂ ਤੇ
 ਫੇਰ ਜਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਘਾਹ ਮੈਂਡਾਂ ਦੇ
 ਮਾਸ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਤੇ ਮਾਰਾ ਕਰੇ ਕ ਤੇ ਕਾਹ ਦੇ ਪਾ ਗਏ
 ਤੇ ਮਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿਤੀ ਏਕੇ ਮਾਰੇ ਘਰਿ ਗਏ ਜੇ ਤੇ
 ਉਹ ਪੰਗਰ ਦਾਕੇ ਤੇਜ਼ ਕਰੇ ਤੇ ਜੇ ਪੰਗਰ ਕੀਤਾ ਮਾਰੇ
 ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੈਲਾ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਤੇਜ਼ ਜਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇ
 ਕੀਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਰਿ ਮਾਸ ਪੰਗਰ ਕੀ ਕਰਤਾ
 ਏਕੇ ਤੇਜ਼ ਮਾਸ ਮੰਗਦੇ ਜਾਂ ਮੰਗਦੇ ਤੇ ਉਹ ਹੀ
 ਕੀਤਾ ਕਰੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਜਾਂ ਮਾਂਪਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ
 ਉਹ ਸਿਖ ਦੇ ਪਾਹ ਜਿਥੇ ਕੀਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀ
 ਤੇ ~~ਕੀਤਾ~~ ਕੀਤਾ ॥ ਵੈਜੇ ਤੇ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਉਹ ਤੇ
 ਘਾਹ ਪੰਗਰ ਪਾਈ ਕੀਤਾ

(13)

ਇਕ ਕਮੇ ਜੋਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਘ ਤੁਹਾਂ ਆਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋਤ ਜੀ
ਚੌਕੇ ਵੈਰੇ ਕੀਮੇ ਚੌਕੇ ਕੁਸ਼ਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬੈਠਿਆਂ ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੋਇ:
ਕੁਸ਼ਕਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਟਾਂਗੇ ਤੇ ਚੌਕੇ ਕੇ ਵੈਰੇ ਕੀਮੇ • ਪੰਛ
ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਵੈਰੇ ਕੇ ਟਾਂਗੇ ਤੇ ਜਾਗ ਪਿੰਡ ਆਪਣੇ ਚੁਕਾਂ
ਤੇ ਚਾਰ ਚੌਕੀਓਂ ਦੁਪਾਂ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੱਡੇ ਤੁਰੀਆਂ ਤੇ
ਗਰ ਚੌਕੀਓਂ ਜੋਗਤਾ ਆਰਜਾਂ ਕਰਨ ਕਿ ਆਜ ਪੰਗਤ
ਜਾਂ ਵੇਰ ਕਰੇ ਆਜ ਪੰਗਤ ਜਾਂ ਵੇਰ ਕਰੇ, ਉਸ ਦਿਨ
ਤੇ ਆਰਜ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਰਜੇ ਦਿਨ 6 ਵੇਰੇ ਕੀਤਾਨ ਆਰਜ
ਹੋਇਆਂ ਤੇ ਜਾਗ ਕੇ 6 ਵੇਰੇ ਹੀ ਜਾਪਤ ਹੋਇਆਂ ਤੇ
ਹੋ ਦਿਨ ਕੀਤਾਨ ਫਗਵੇਰੇ ਰਹੇ ਤੇ ਜਾਗਨੇ ਅੰਤਿਮ ਮਈ
ਰਜ ਪੀਏ ਰਹੇ ਪੁਰੇ ਕੇਰ ਨਾਮ ਦੇ ਆਗੇ ਰਹੇ

ਉਸ ਇਕ ਮਈ ਦੇ ਆਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋਤ ਜੀ ਚੌਕੇ ਜਾਂ
ਵੇਰ ਚੌਕੇ ਪਾਏ ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਕਿੰਗ ਕਿ ਚੌਕੇ ਆਰਜੀ
ਮਈ ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਤੇ ਪੰਛਾਂ ਤੇ ਚੌਕੇ ਗਵੇ
ਤੇ ਮਈ ਦੇ ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਚੌਕੇ ਵੇਰ ਕਰੇ ਤੇ ਆਰਜ

ਵੀਰੋਂ ਨੇ ਰਿ ਜੈਤ ਜੀ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਚੜ੍ਹ ਧਰਮ
 ਜੇ ਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਵਾਂਗੇ ਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਇਕ ਪੁਤਰ
 ਦੇ ਦਾਤ ਬਾਖਸ਼ੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਜਾਗ ਮਾਧੀ ਤੋਂ
 ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ੍ਰ ਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰੇ ਪੁਤਰ ਪੈ ਦਿਤਾ
 ਜੇ ਜਿਅਦਾ ਮੰਗਦੀ ਤੇ ਅਰ ਵੇਲੇ ਸਿਖ ਜਾਣਾ
 ਜੀ ਤੇ ਜੈਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਵਿਖਾ ਜੀਤੀ । ਯਾਦ ਬਾਹਰ
 ਮਾਧੀ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਯਾਦ ਦੇ ਯਾਦ
 ਮਾਧੀ ਦੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਘਰ ਜੈਤੋ ਦੇ ਮੇਰਾ ਜਗ੍ਹਾ ਕਰਾ
 ਤੇ ਹੁਣ ਹਿ ਮਾਧੀ ਜਾਣਾ ਤਉ ਗਿਰੀ ਤੇ ਤੇ ਹਿਰੇ
 ਘਰ ਜੈਤੋ ਦੇ ਘਰੇ ਪਾਏ ਤੇ ਹੁਣ 7 ਪੈਤਰੇ ਹਨ
 ਤੇ ਮਾਧੀ ਸਭ ਹੁਣ ਦੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਜਾਂ ਦਾ ਪਾਠ
 ਕਰਿਓਂ ਤੇ ਤੇ ਜਿਫਤਾਂ ਕਰੀਂ ਤੇ ਰਿ ਜੈਤੋ ਦੇ ਯਾਦੀ
 ਦੁਖੀਆਂ ਯਾਦ ਜਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਦਿਤੀਂ ਤੇ ਕਹੀਤੇ ਮਾਧੀ
 ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਅੰਤ ਹੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਸੀ
 ਜੇਤ ਈਕੋ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਹੋਰ ਜਨ ਧਰੇ ਹਿਰਾ
 ਕਿੰਤੂ ਜਨ ਜੇਕਰੇ ਤੇ ਠੇਕਾ ਪੈਣਾ ਤੇ ਜਾਪਾਂ ਜੈਤੋ
 ਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਰੋਜ਼ੀ ਧਮਤੁ ਜੇਕਰ ਮਾਧੀ ਜੈਤੋ

ਉਹੀ ਜੀਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ ਵੀਤੀ (ਮਧੁਦਾਸੀ ਜਿਥੇ ਸਿਆਖਰੇ
ਇਹ ਨਗਰ ਕੀ) ਰਿ ਜੀਤ ਜੀ ਅਜੀ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖੇਤਰ
ਕਰਕੇ ਹੈ ਤੇ ਜੀਤ ਖੇਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੀ ਜੀਤਗੁਰੂ ਜੀ
ਏ ਕਰਕੇ ਏ ਭੇਰੇ ਗਰੁ ਤੇ ਉਥੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਾਹੁਤ
ਰਾਜ ਘੋੜਾ ਜੰਗਤਾਂ ਤੇ ਕਾਹੁਤ ਪੂਰਨਾ ਤੇਈ ਕਈਆਂ
ਮਾਯਾਨੀਆਂ ਅੰਧਿਤ ਸਾਧੀ ਰਾਜ ਪੀਤਾ ਤੇ ਉਥੇ ਇਕ
ਸਿਖ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਰਾਜਗੁਰੀਆਂ ਪਾਗਏ ਦਾ ਭੀ
ਤੇ ਕਾਹੁਤ ਮਾਰਕ ਖਾਨ ਕੀ ਤੇ ਉਥੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਰਿ
ਜੀਤ ਜੀ ਸਿੰਘਾ ਕਰੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਤੇ ਪੰਗਤ
ਛੇਰੇ ਸਿਰਾ ਕਰ ਇਹੇ ਜੀਤਾਂ ਕਾ ਨੇ ਅਗੇ ਰਿਹਾ ਰਿ
ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰੀ ਮਾਰਕ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਅਜੀ
ਤੇਈ ਅਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਰਾਜ ਜੇਤੂ ਰੇ ਰਿਹਾ
ਰਾਜ ਜੀ ਤੇ ਜੀਤ ਰਿਹਾ ਮਾਯਾ ਕਰਾਘ ਛੇਰੇ ਦੇ ਤੇ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਕਰਕੇ ਭੀ
ਤੇ ਉਹੇ ਦੀ ਕਰੇ ਈਏ ਤੇਈ

ਉਹ ਅਰਜਾਂ ਕਰੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੇ ਕਹੀ ਛੁਟਕਾਰੀ
 ਸੋਗ ਘੋਰਿਤ ਉਠਦੇ ਇਹੋ ਜੇ ਕੀਤਿਆਂ ਨਾਮ ਤੇ ਤਿੰਨ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਇਹ ਖਿਛੋਰਾਈ ਹੋਈ ਰਹੀ ਤੇ ਅਖੀਰ ਭੀਤਰ
 ਦਾ ਪਾਸਾ ਅੰਦਰ ਉਠਾ ਭੁਲਾ ਤੇ ਪੀੜਤੁ ਹੋਇਆ ਰਹਦਾ ਤੇ
 ਈ ਤੇ ਭੈੜਾ ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੜਕੇ
 ਕਰਮ ਭੜਕੇ ਤੇ ਭੀ ਭੀਤਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਨਗਰ
 ਤੇ ਭੜਕੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਭੜਕੇ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਕਿਆ ਤੇ
 ਭੈੜਾ ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਪਾਰ ਕੀਤਰ ਦੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਸੰਗਰ ਦੀ ਭੀਤਰਾਂ ਤੇ ਉਥੇ ਤੋਰ ਵੀ ਜੇ ਅੰਖੜ ਖਾਨ
 ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਕਰਨ ਭਰਨੇ ਮਾਨ ਸਗਬ ਭੜਕੇ ਤੇ ਭੜਕੇ
 ਪੁਰ ਕਿਆ, ਉਥੇ ਇਹ ਬਿਆਫੁ ਪਿੰਡ ਵੀ ਤੇ ਉਥੇ ਅਤ
 ਖਤਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰਨ। ਪਾਰ ਕੀਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਤ ਚੜ੍ਹੇ
 ਸਗੇ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਉਥਾਂ ਆਰੇ ਬੀਤਾਂ ਅਤਰ
 ਸਿੰਘ ਹੁਗੇ ਅਗੇ ਅਰੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੈੜ ਜੀ
 ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾ ਪਾਰ ਤੇ ਭੀਤਰਾਂ
 ਤੇ ਤੇ ਰਿਪਾ ਜੇਹਾ ਕਰੋ ਜੀ

ਸੋ ਤੇ ਜੀ ਕਰੇ ਪਿੰਡ ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੇਈ ਬਾਜੀ ਕਰੇ ਘਰੁਤ ਮਾਇਆ
 ਘਰੁਤਕਰੇ ਪਰ ਠੱਥ ਦੀ ਕੱਥੀ ਹੈ ਇਹ ਕੱਥੀ ਸਾਡੀ ਤੁਸੀ
 ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਨਗਰ ਹੈ ਪਰਿਭੂ ਕਰੇ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦੁਹ ਬਖਸ਼ੇ
 ਤੇ ਏਹ ਕੈਤ ਪ੍ਰਭੂਦਾਸੀ ਤੇ ਜਿਘਾਣੁ ਦੋਖ ਕੇ ਗਏ ਕੀਰਤਨ
 ਕਰੇ ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਇਹ ਮਾਯੇਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਯਾ ਸਗਲ ਛੋਕੇ
 ਉਛਾਰੇ ਘਰ ਬੰਗਰ ਹੋਏ ਇਹ ਬੰਗ ਦੁਖਦਾ ਰਿਹਾ
 ਤੇ ਏਹ ਇਹ ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਛਾਰੇ ਪੁਤਰ ਤੇ ਮਾਯੇ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋਤ ਜੀ ਬੰਗਰ ਕਰੇ ਤੇ ਮਾਯਾ ਕਰਾਏ ਨਾ
 ਛੋਕੇ ਜੋਤਾ ਤੇਰਿਗ ਕਿ ਮਾਯੇ ਰਿਯਾ ਦਾਸਤ ਤੇਹੇ ਟਿਕੇ
 ਗੰ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਿਥ ਬੰਗ ਤੇਜਿਆ ਤੇ ਏਹ ਬੰਗ
 ਸਦਾ ਕਰੇ ਤਨ ਪਰਿਯਾ ਮਾਯਾ ਕਰਾਏ ਛੋਕੇ ਤੇ ਏਹ
 ਮੰਗਰ ਦੀ ਛਕਾਂਛੇ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਕਰੀਮ ਬੰਸ ਏਹ ਕੀ
 ਦੀ ਸਿਰਫ ਤੇ ਗਈਆਂ ਦੀ ਕੀਰਤਨ ਜੀ ਦੀਆਂ ਉਥ ਮਾਯਾ
 ਕਰਾਏ ਛੋਕੇ ਕੇ ਤੇ ਤੇਜਾ ਕੇ ਰਿਯਾ ਦੀਛਨ ਕਰੇ ਗਯਾ
 ਮਾਯੇਤ ਮਥੈ ਰਨ ਪੀਤ ਮਾਯੇ ਪਾਪੀਆਂ ਤੇ ਕਰਾਏ
 ਛੋਕੇ ਕੇ ਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਰਿਯਾਂ ਕੀਤਾ ਕਰੇ
 ਮਾਯੇਆਂ ਪੈਨ ਸੀਗਰ ਤੇ ਜੀ

ਇਹ ਦਿਨ ਸਿਆਣੂ ਦੀਵਾਨ ਕਰਾ ਰਹਿਆ ਤੇ ਤੇ ਇਹ ਸਭਦ
 ਬੜਾ ਮੌਲਿਆ ਰਹਿਆ ਘਟਮਾਸ਼ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਦਿਓ ਬੰਗ ਬੀ
 ਤੇ ਭੇਜੇ. ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੀ ਦੀਵਾਨ ਦਿਓ ਕੋਈ ਤੇ ਉਠ ਕੇ ਜਾਵੇ.
 ਤੇ ਉਹ ਸਭਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਘੜਾ ਆਕੜ ਖਾਨ ਬੀ ਰਹਿੰਦਾ
 ਇਹੀ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~ ~~ਮਾਸ਼ਰਤ~~
 ਤੇ ਸਿਆਣੂ ਦੇ ਭੇਜਣੇ ਉਹ ਦੁਖ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਦੇਖੇ ਹੁਣ ਭੀਤ ਇਹ
 ਬੇਠਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪਰ ਭੀਤ ਦਾ ਕਰਮ ਨਾ ਪੁਟਦੇ ਦਿਤੇ
 ਨਾ ਜਗਾ ਮਾਸ਼ਰਤਾ ਤੇ ਘੜਨ. ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਆਣੂ ਕੇਜਾਂ ਰਿਖੇ
 ਤੇ ਸਿਆਣੂ ਤੇ ਆਗਮ ਕਾਮ ਕਾਰਿ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਹੁਣ ਘੜ
 ਭੇਜੇ ਵੀ ਕੀ ਹੁਣ ਹੁਣ ਮਾਸ਼ਰਤ ਦੇਖਦੇ, ਦਾਖਾ ਘੜਨ
 ਭੇਜੇ ਦੀ ਹੁਣਾ ਦਿਓ ਵੀ ਤੇਜੀ ਨੇ ਕੀ ਸਿਆਣੂ ਸਿਆਣੂ
 ਨਾਮ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਦਿਓ ਘੜਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਦਿਓ ਆਗਮ ਕੇਤੀ
 ਕੀ ਰਿ ਹੁਣ ਨੇ ਮਾਸ਼ਰਤ ਕੋ ਮੈਂ ਆਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ
 ਪਾਇਆ ਹੈ ਆਮ ਮਾਸ਼ਰਤੀ ਸਭਦ ਬਾਇਆਂ ਹੇ ਭੇਜੇ ਭੇਜੇ
 ਕੀਆ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਕਾਮ ਦੇ ਜਗਮ ਤੇ ਦੜਾ ਘੜਾ ਤੇਜੀ
 ਪਾਠ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਕਾਮ ਦਿਓ ਇਹ ਪਾਠ ਸਿਆਣੂ ਦਾ ਕੀ
 ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸਿਆਣੂ ਘੜਾ ਮੌਲਿਆਂ ਤੇ ਸਿਆਣੂ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਜਨ
 ਦਿਓ ਦਿਓ ਆਸ਼ੀ ਕਿ ਜਾਗਾ ਕਾਮ ਪੈਗਰ ਕਰਦਾ ਤੇ

ਤੇ ਮਾਫੀ ਦੀਵਾਨ ਕੁਝ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮਾਫੀ ਕਰੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ
 ਇਹੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹਿੰਦ ਭਰਾ ਭਰਾ, ਤੇ ਇਸ
 ਇਹ ਭਰ ਵੀ ਮਾਫੀ ਨਿ ਵੀਤਾਂ ਨੇ ਮਾਫੀ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡਾ ਦੇਣਾ ਹੈ
 ਤੇ ਭਰਵਾਂ ਮਾਂ ਕੀ ਮਾਰਨ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਹ ਨੀ ਛੁਪਾ ਕੇ ਜਾਵੇ
 ਪਿੰਡ ਇਹ ਦੀਵਾਨ ਘਾਏ ਜੇ ਪੈਗਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੇ
 ਵੀ ਮਿਹਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਘਾਏ ਤੇ ਪੈਗਰ
 ਕਰੇ ਜਿਤਾਂ ਹੋਣ ਕੇ ਘਰ ਕੀਤਾ ਮਾਫੀ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡ
 ਇਹੋ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਜਰੂਰ ਕਾਫੀ ਹੋਣ ਤੇ ਹੋਣ ਹੋਣ ਜੇ ਕਿ
 ਮਾਫੀ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡਦੇ 10 ਇਨ ਇਨੋ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਗਰ ਗਏ ਤੇ
 ਫੇਰ ਭਰ ਕੇ ਮਾਫੀ ਪੈਗਰ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾ ਹੈ ਕਰੋ
 ਮਾਫੀ ਮਾਫੀ ਬਰਾਬਰ ਕੀ ਛੱਡਿਆ (ਦਾਤੀ) ਭਾਗਿਯਾ ਮੇਰੀਆ
 ਰਿਸਾ ਚੁਪੈ ਤਿਥਾ ਕਾਫੀ ਇਹ ਜਾਗੇ ਕਾ ਕੈਨ ਇਕਨ ਛੱਡਿਆ
 ਦੇ ਹਿੰਦਾਫੀ) ਵਾਧਾ ਘਰ ਕੀ ਮਿਥੇ ਗਵਰਾਂ ਤੇ ਦੇਵੇ
 ਘਰਾ ਇਤਾ ਕਾਫੀ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਵੇ ਤੇ ਕਾਫੀ ਦੀਵਾਨ ਘਾਏ
 ਸਾਧੇ ਪੈਗਰ ਕੀਤਾਂ ਪਥੁ ਪਥੇ ਦੇਵੇ ਪੁਰੇ ਮਿਹਰ ਦੀ ਕੀਤਾ
 ਜਾਣ ਨਗਰ ਕਾਫੀ ਘਰ ਗਿਯਾ ਤੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ

੧੯
 ਭਾਖਾ ਧਰਮ ਭਖਿਆਤ ਹੋਇਆ, ਇਹੋ ਭਾਂਤੀ ਹੀ ਹਿਨ ਅੰਗ
 ਪੂਰਾ ਭਾਖਾ ਨਾਹੁ ਤੇ ਮੰਗਣ ਕੇਰੇ ਇਹੋ ਭਾਂਤੀ ਮੰਗ ਕੇ ਤੇ ਗਾਇ ਕੇ
 ਸਿਰਧਰ ਤੁਹਾ ਤੇ ਅੰਧਰ ਭੁਰਾ ਕੇ ਕਾ ਭਾਖਣ ਇਹੋ ਭਾਂਤੀ ਮੰਗ
 ਤੇ ਨੀ ਸਾਫ਼ ਇਹੋ ਭਾਂਤੀ, ਪਿਛੇ ਘਾਹ ਨਿਰਧਰ ਤੇ ਮੰਗਣ
 ਤੇ ਮੇਰਾ ਹਿ ਹਿੰ ਜੇਤਾਂ ਤੇ ਭਾਖਣ ਭਾਖਾਇ ਤੇ ਜੇਤਾਂ ਮੰਗਣ
 ਭਾਖਣ ਹੁੰ ਤੁਹਾ ਤੇ ਭਾਖਣ ਕੇਰਾ ਹਿ ਤੁਹੀ ਜੇਤਾਂ ਦੇ ਭਾਖਣ
 ਤੇ ਜੇਤਾਂ ਮੰਗ ਕੇਰੇ ਜੇਤਾਂ ਇਹੋ ਤੁਹੀ ਹੀ ਕਰਨਾ ਭਾਖਣ
 ਇਹੋ ਭਾਖਣ ਕੇਰਾ ਤੇ ਜੇਤਾਂ ਪਿਆਰਾਂ ਭਾਖਣ ਹੁੰ ਭੇਰੇ
 ਹੀ ਕੇਰਾ ਹਿ ਜੇਤਾਂ ਜੀ ਭੇਰੇ ਹੁੰ ਕੇਰਾ ਹੀ ਗਾਇ ਤੇ ਪਿਛੇ
 ਹੀ ਇਹੋ ਭਾਖਣ ਕਾਭਾ ਭਾਖਣ ਕਾਭਾ ਤੇ ਜੇਤਾਂ ਭਾਖਣ ਕੇਰਾ
 ਕੇਰਾ ਹੁੰ ਹੀ ਮੰਗਣ ਮੰਗੀ ਕੇਰਾ ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਾਖਣ ਪੇਰਾ
 ਤੇ ੨੦, ੨੦ ਹਿੰ ਇਹੋ ਤੁਹੀ ਹੀ ਭਾਖਣ ਨਾਹੁ ਕੇਰਾ ਤੇ ਮੰਗਣ
 ਮੰਗਣ ਕੇਰਾ ਭਾਖਾ ਜੀ ਜੇਤਾਂ ਪਿਆਰਾਂ ਭਾਖਣ ਹੁੰ ਮੰਗਣ ਕੀਤੀ
 ਹਿ ਜੇਤਾਂ ਜੀ ਭੇਰੇ ਸਿਆਰੇ ਹੋਇਆ ਕੀਤੀ ਕੇਰਾ ਮੰਗਣ ਕੀਤੀ
 ਤੇ ਤੇ ਭਾਖਣੀ ਕੇਰਾ ਭਾਖਣ ਹੀ ਕੇਰਾ ਪਾਇਆ ਤੇ
 ਜੇਤਾਂ ਮੰਗਣ ਪੂਰਾ ਕੇਰਾ ਮੰਗਣ ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੇਰਾ
 ਜਾ ਮੰਗਣ ਭਾਖਣ ਹੀ ਕੇਰਾ ਤੇ ਮੰਗਣ

ਮਗਾ ਦਿਤਾ ਦਾਸ ^{ਕਿ} ਦੁਖ ਮੰਗਤਾ ਵੀਰਾਂ ਪਤ ਕੇ ਮਾਏ
 ਜਗ ਪਾਈਆ ਤਤ ਵੇਰ ਕੇ ਬੁਧਾ ਜਤ ਮਾਏ ਤੇ ਮਗਤਾ ਰੇ ਗਏ
 ਕੀਤਾ ਹਿੰ ਦਿਤੇ ਜਿਹਾ ਦੋਸਤਾ ਅਜ ਤਰ ਕਰੀ ਕੀ ਸੁਖਿਆ
 ਪਾਇਤੀ ਸਾਹ ਹਿੰ ਕੁਸਾਗ ਦਿਤਾ ਤੇ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸੇ ਦਾ ਚੇਪੀ
 ਜਿਸਾਕ ਕੋਈਆਂ ਉਪਰੀ ਕਰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਿਸ ਮਾਰੇ
 ਮਾਰਨਾ ਬੈਠੀ ਕਿ ਸਿਪਾ ਕੇ ਕੇ ਪਾਠੇਵੀਆਂ ਦੀ ਹੋਈ
 ਦਿਲ ਦੋਸਤਾ ਜਗਾ ਦਾਸਾ ਕੁਝ ਸੋਚਾ ਪ ਦਿਨ ਦਿਨ
 ਉਸੇ ਕੇ ਤੇ ਫੇਰ ਕੋਠਾ ਰੀਆਂ ਮਗਤਾ ਤੇ ਜਾਈਆਂ ਤੇ
 ਕੀਤਾ ਦਾਸਾ ਦੋਸਤਾ ਕੀ ਤੇ ਜਗਤ ਕੋਰਣ ਜਾਨਾ ਫੇਰੇ ਤੇ
 ਕੀਤਾ ਕਹਿਅੰ ਜਾਨਾ ਮੀਰ, ੨ ਪੰਥ ਦਿਨ ਤਾਂ ਬਾਜਾ
 ਦੇ ਦਿਨੇ ਦੀ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਸਿੱਖ, ਬੀਰਾਈ,
 ਜਤ ਕੇ ਸੁਰਾਹਾ ਕੋਰੇਵੇ ਦਾਹਰ ਮਾਰੇ ਜੋਤਾ ਦਾ
 ਰਾਜਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਜਗਤ ਰਾਜਾਤਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪੈਦ
 ਦਿਵ ਦਿਨ ਮੰਗਤ ਕੁਝ ਜੋਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਰੀ ਦਾਸਿਆ
 ਦੇ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਕੀ ਵੀ ਕਰੀ ਦਾਸਿਆ
 ਦੇ ਨਾਂ ਦਾਸੀ ਕੀ ਤੇ ਦਿਖਾ ਕੇ ਤੇ ਮੰਗਤ ਕੋਰਣ ਤੇ
 ਪਦੇ ਜਾਨ ਕਰ ਕਰੇ ਕੀਤਾ ਮੰਗਤ ਦਿਤਾ

ੴ

ਜਾਮ ਦੇ ਫਲ ਹੋਸੇ ਤਾਪ ਅੰ ਜੀ ਦੇ ਅਤ ਪੰਡੇ ਰਿਸਾਂ ਤਰ
 ਤੇ ਦੇਰ ਚੋਖਾ ਫੁਲਿਆ ਇਧਰ ਇਕ ਅਰੀਨਾ ਤੇ ਜਿਅਰ
 ਜੀ ਤੇ ਜੈਤ ਪਿਆਰਾ ਜਿਘ ਜੀ ਹੁਤਾਦੇ ਤੇ ਜਾਏ ਜਿ ਕਥੇ
 ਹੁਣ ਵਧੀਏ ਤੇ ਦੇਰ ਇਕ ਜਿਅਰਾਦੇਰ ਦੀ ਮਾਈ ਜਾਤੁਆ
 ਤੁਹਿਆਂ ਵਾਧੀ ਜੀ ਤੁਹਿੰਦਾ ਵੇਖੀ ਕੁਝਾਂ ਕਹੀ ਜੀ ਤੁਹਿ
 ਜੇਤਾਂ ਜੈ ਰੀਤਤ ਫੁਲਿਆ ਤੇ ਤੁਹਿ ਜੇਤਾਂ ਤੁਹਿ ਮਾਪਦਾ
 ਪੁਤਰ ਕਾਫ਼ਾ ਫਿਰਕਾ ਦੇਰ ਜਾਏ ਕੀਤਾ ਮਾਪਦਾ ਤੇ
 ਮਾਈ ਦੇ ਅਤ ਜੀ ਰਹਿਣਾ, ਤੇ ਦੇਰ ਪੰਡੇ ਜਮਰੁਆਧ
 ਜੀ ਤੇਤਾ ਤੁਹਿ ਮਾ ਰਖਣਾ, ਇਕ ਇਕ ਰੂਪਾ ਜੋਤਿਕ ਜਿਘਾਵੇ
 ਜਾਮਿਆ ਵਾਧੇ ਤੁਹਿ ਮਾਤਾ ਕੀਤੀ ਰਿ ਜੈਤ ਜੀ ਹੁੰਦੀ ਵਾਧੇ
 ਵੀ ਮਾਨਾਂ ਵਾਧੀਏ ਦੀ ਮਾਏਂ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਕਥੇ ਹੁੰਦੀ ਵੀ
 ਕਥੇ ਜਿਧਰ ਤੇ ਕਾਫ਼ੇ ਰੀਤਤ ਵਧੀਏ ਕਾਫ਼ੇ ਦੇਰ ਵਧੇਰੇ
 ਕਾਫ਼ੇ ਜਿਧਰੀ ਜਾਮਾਏ ਕਾਫ਼ੇ ਜੇਕਰਾ ਦਾ ਤੇਤਾ ਵਾਧਿਆ
 ਕੇਰਾ ਦੇਰ ਜੈਤ ਤੇਤਿਆ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾ ਜਾਮਾਵੇ ਦੀਜੀ
 ਕੁਝਾ ਜਾਮਾਵੇ ਜੀ ਵਧ ਰਹਿਆ

ਚੰਗਾ ਭੇਦ ਕੇ ਤੇ ਚੰਗਾ ਭਰਵਾ ਵਿਚ ਯਗ ਗਿਆ ਤੇ ਟੁਕੜਾ .
 'ਹੋਰ ਪਾਈਂ ਜਾਮ ਤੇ ਗਈ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਅਦਿ ਤਾਗੇ ਤੇਰੇ ਨੇ ਭਾਗੀ
 ਅਦਿ 'ਹੋਰ ਪਾਈਂ ਰੋਕ ਕੇ ਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਚ ਘੋਰੇ ਜਾਣ
 ਅਨਦਿ ਇਨ ਵਿਚ ਸੁਝਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ ਤੇਰਿਆ
 ਤੇ ਭਰਵਾ ਦੀ ਰੂਪਤੀ ਦੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕ ਕਾਏ ਭਾਗਾਂ
 'ਹੋਰ ਭਾਗ ਭਰਵਾ ਕਰ ਕਾਏ ਰੰਭੇ ਮਨੇ ਜਾਪ ਜਿਗਤ ਦੀ
 'ਹੋਰ ਭਾਗ ਕਰ ਤੇ ਘੋਰ ਕਰੇ ਅਜ ਭਾਗਾ ਰੂਪਿ
 ਪੰਡਿਤ ਤੇਰਿਆ ਤੇ ਅਜ ਅਜੀ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਧੇ ਗੰ
 ਕਾਏ ਜੀ ਭੇਤ ਰੂਪਿ ਵਾਧੇ ਮਾਗਾਂ ਵਾਧੇ ਜਿਹੜਾ ਭਰਵਾ
 ਤੇ ਕਾਏ ਤੇਰੀ ਕੁਰ ਵਿਚ ਪੁਰਖ ਕਾਏ ਸੁਝੀ ਹੈ
 ਪਾਇਆ ਜੀ ਅਜ ਭਾਗਾਂ ਸੁਝੀ ਹੈ ਪਾਇਆ, ਇਸ
 ਜੀ ਭੇਤ ਗੋਪਾਦਿ ਭਿਖ ਜੀ ਮਨਿਆਰੀ ਵਾਧੇ ਅਜ ਗਏ ਤੇ ਤੁਹਾ
 ਮਾਗਾਂ ਵੀਰੀ ਦੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਤੁਹੀ ਗੁਫਾ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩॥
 ਤੇ ਹੁਣ ਤੀਸਾ ਦੀਵਾਨ ਤੇ ਪੰਗਤ ਦੀ ਲਾਤ ਮੈਂਦੇ ਘੋਰੇ
 ਤੇ ਭੇਤ ਵਿਖਾ ਗੀਤੀ ਹਜ਼ਮਤਾਦਿ ਦੇ ਸਾਮਾਨੇ ਭਰਵਾ
 ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਪੰਗਤੀ ਸੁਝਾ

ਮ ਦੀਦਾਰ ਤੇਜ਼ ਪਿਆਰ ਸਿੰਘ ਜੁਗ ਦੀ ਭੈੜ ਦਰੀਪ ਵੇਰਵੇ
ਦਖ ਖਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਤੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖ਼ਾਨ ਮਿਲੇ
ਬੀਬੀ ਦਰੀਪ ਵੇਰ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਜਿਤ ਪੰਗਤ ਭਰਵੁ ਗਏ
ਤਾਜ ਵੇਰਾ ਕੇ ਤੇ ਫੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੇਰਾ ਤਿਪਟੀ ਗਏ
ਕਿਸ਼ਕਾਨਾ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੇਰ ਨੇ ਦੀਦਾਰ ਖ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਪਣੇ
ਖਗੀ ਰਿ ਖ਼ਾਨਾ ਤੇ ਕੀ ਰਿ ਖ਼ਾਨਾ ਵਿਚ ਦੀਦਾਰ ਖਗਾ
ਕਨ ਪਰ ਆਉ ਜਿਹਾ ਕਨਾਗ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵੇਰੇ ਨਹੀਂ ਡਿਠਾ
ਖਗੀ ਮਗਤ ਤੇਰੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵੇਰਵੇ ਖ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਖਗਾ ਤੇ ਵੇਰਵੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਖ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਰਿਕ ਫੇਰ ਗਏ ਕਿਸ਼ਕਾਨਾ ਜੀ ਤਿਪਟੀ ਵੇਰੇ
ਖਗਾ ਤੇ ਵੇਰਵੇ ਤੇਰੇ ਫੇਰ ਦੀਦਾਰ ਖਗਾ ਦਾ ਖ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ
ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਖ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ ਖ਼ਾਨਾ ਸਿੰਘ ਸੀ ਆਪਣੇ ਵੇਰੇ
ਤੇ ਰਿਕ ਦੇ 14, 15 ਘਰ ਕਨ ਤੇ ਦਰਦਾਨਾ ਰਿਕ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕੇਤ ਜੀ ਆਪਣੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਾਨ ਦੀਦਾਰ ਖਗਾ ਪਰਿਸ਼ਾ
ਕੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ ਦੀਦਾਰ ਖਗਾ ਤੇ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ
ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਖਗਾ

(੨੫)

ਭੋਵੀ ਆਪਣੇ ਬਾਹਰ ਸਿੱਖ ਦੀ ਆਪਣੀਆਂ
ਜਨ ਨਾਮ ਦੇਣ ਸੀ, ਆਰਜ਼ਾਂ ਵੀਤੀਆਂ ਤੇ ਜਿਤ ਫੇਰ ਆਦਮੀ
ਦੇਖੇ ਗਏ ਕੇ ਦਿਨ ਦੇ ਦਿਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੀਤ ਤੇ ਜਗਤਾ ਪ੍ਰਭੂ
ਤੋਲੀਆਂ ਉਥੇ ਦਿਨ ਦੁਆਰੇ ਕੇ ਕੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸਿੱਖ ਦੀ ਆਰਜ਼
ਵੀਤੀ ਤੇ ਤੇ ਜਿਤ ਉਥੇ ਜਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਉਥੇ ਗਗਨ
ਜਿਥਾਂ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਸ ਕਰਾਏ ਤੇ ਸਿੱਖ ਆਦਿਆਂ ਕੁਝੀਆਂ
ਉਥੇ ਦੇ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਦੇ ਆਰਜ਼ ਕਰਾਏ ਦੇ ਆਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਦਿ
ਮਗਰਮ ਕੁਝ ਗਏ ਉਥੇ ਤੇ ਦੁਆਰੇ ਸੰਗ ਕਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ
ਕੇ ਉਥੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਗਏ ਜੇ ਪਾਪ ਸਿੱਖ, ਕੁਝ ਗਏ ਫੇਰ
ਮਾਨ ਕਰਾਏ ਆਪਣੇ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਤੇ
ਫੇਰ ਸੰਤ ਸਿੱਖਾਂ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੀਆਂ
ਕੁਝ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਗਤ ਸੰਤ ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪ੍ਰੀਤ ਪੀਤਾ ਤੇ ਫੇਰ ਜਿਤ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸੰਤ
ਉਥੇ ਆਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਦਿ ਸਿੱਖ ਕੇ ਦੇ ਦੀਆਂ ਪਾਏ

ਭਾਗਵਾਨ ਤੇ ਵੇਰੀ ਗਏ ਉਥੇ ਕੁਝਾ ਧੰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ
 ਭਰਿਆ ਤੇ ਧੰਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਤੀ ਉਸ ਦੇ ਵੇਰੇ ਤੇ ਆਇਆ
 ੧ ਧੰਨ ਉਥੇ ਆਏ ਤੇ ਕੋਰ ਮਠਾ ਰਿਯਾ ਏਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤੇ
 ਆਈ ਤੇ ਆਗ-ਬੀਰੀ ਤੇ ਰਿਯਾ ਕੀ ਉਹ ਮਠਾ
 ਧੰਨ ਦੇ ਕੀ ਕੀਤੀ ਦੇ ਪਰ ਦੀ ਅਧਿਕ ਮਠਾ
 ਤੀ ਤੇ ਦੇਰ ਉਥੇ ਦੇ ਤਿਨ ਇਨ ਇਨ ਕਰਕਾ ਚਾਇਆ
 ਰਿਯਾ ਮਠਾ ਪਿਠੇ ਦੇ ਮੁਕਾਮਾਨ ਮਠਾ ਤੇਰੇ ਸਾਧ
 ਤੇ ਆਖਣ ਮਠਾ ਮੰਗੀ ਮੰਗਾ ਤੇ ਰਕਾਨ ਧਾਇਆ
 ੨ ਇਨ ਸਿੰਘ ਕਰਕਾ ਵੇਰੀ ਕੀ ਰਿਯਾ ਤੇ ਕੁਰਾਨੀ
 ਰਾਖੀਆ ਦੇਰ ਮਠਾ ਮਠਾ ਤੇਰੇ ਤੇ ਕਾਠੇ ਮਠਾ
 ੩ ਰਕਾਨ ਰਕਾਨ ਰਿਯਾ ਤੇ ਮੰਗ ਤੇ ਮੰਗ ਤੇਰੇ ਮਠਾ
 ਥੋਰ ਤੁਰਾਤ ਕੀਤਾ ਦੇ ਰਿਯਾ ਮਠਾ ਦੇਰ ਧਾਤਰੇ ਮੰਗ
 ਰਿਯਾ ਤੁਰਾ ਪਾਏ ਰਾਖੇ ਕਰ ਮੰਗੀ ਅਗਾਈ, ਰਾਖਾਈ, ਕਤ
 ਰੇਰ ਉਥੇ ਤੇ ਰਾਗੀ ਮਠਾ ਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਰਿਯਾ ਤੇ ਮਠਾ ਮਠਾ
 ਰਿ

ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਚੇਤਨ ਤੇ ਧਾਰ ਜੋਤਾਂ ਅਤਰ ਜਿਥੇ ਹਰ
 ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋਤ ਧਿਆਨ ਜਿਥੇ ਜੋਤਾਂ ਚੇਤਨ ਵਿਚ ਬਹਿਰੇ ਹ
 ਰੇ ਫੇਰੇ ਜੋਤਾਂ ਜੋਤਿਆਂ ਜੋਤਾਂ ਹਰਾ ਹੀ ਕਹੀ ਛੱਡਣ ਤੇ ਹਿੰ
 ਦੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ
 ਜੋਤਿਆਂ ਜੋਤਾਂ ਹਰਾ ਛੋਟੇ ਦੇ ਇਕ ਵਿਚ ਵੀ ਧਿਆਨ ਤੇ ਅੰਤਰ
 ਪਾਨ ਕਰੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਬਣੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਵੀ ਸਿਖੀ ਦਾ
 ਰਹਿਣੇ ਪਾਏ ਹਿੰਦ ਅਰਥ ਪਾਨ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋਤ ਜੋਤਾਂ
 ਇਕ ਮੰਤ੍ਰੇ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖੀ ਕਰਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਹਿੰਦ ਵਿਚ ਮੰ
 ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਛੱਡਣ ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ
 ਹਰਾ ਛੋਟੇ ਰਿਆਜ਼ਾਂ ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ
 ਹੀ ਤਿਆ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਿੰਦ ਚੇਤਨੇ ਅਤਰ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ
 ਤੇ ਅੰਤਰ ਜਿਥੇ ਹਿੰਦ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਹਿੰਦ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ
 ਹਰੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰਗਿਆ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ
 ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਹੋਣਾ ਮਾਨਸਾਂ ਕਰੇ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਹਿੰਦ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਗਾਰ ਦੀ
 ਇਹ ਜੀ ਕਹੀ ਹੋਣੇ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤਰ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ
 ਹੁੰਦੇ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਰਾਤ ਪਾਸੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਫੇਰਿਆ

ਕੈਹਿਅੰ ਕੱਲੀ ਤੇ ਸੇਵੇ ਤੁਰਦਾ ਆਇਆ ਆਪੇ ਜੋਤ ਜਾਂ ਵਿਖਾ ਕੇ
 ਮੈਂ ਬੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਿਰਾ ਗੰ ਮੰਨੇ ਹਨ ਬਾਈ ਗੁੱਝੀ ਸਾਰ ਪਦ/੫
 ਜੋਤਾਂ ਨੇ ਰਿਹਾ ਇਕਠਾ ਕਰੀ ਚਾਹੀ ਤੂੰ ਵੀਰਾਨ ਵਿਚ ਆਕੇ ਤੁਕ
 ਬਖਸ਼ੀ ਫੁੱਲੇ ਪੁਰ ਉਹ ਕਰ ਦੇ ਆਕੇ ਵੀਰਾਨ ਵਿਚ ਉਥੇ
 ਸੇਕ ੨ ਜੋਤਾਂ ਕੇ, ਤੁਕ ਕਾਧਾਸੀ ਤੇ ਤੁਕ ਜੋਤ ਜਿਥੇ ਅੰਗਿਰਾ
 ਜਾਗਦੇ ਹਿਰਾਨੇ ਵਿਚ ਪੰਝਾਂ ਸੈਨਾ ਦੀ ਬਲ ਸੰਤ
 ਮਾਦ ਸਿੰਘ ਕੀਰਨੇ ਹੋ ਰੰਜ ਦਾ ਬੜਾ ਮਨੋਰ ਬਲਿਅੰ
 ਹਰ ਸੰਗਤਾ ਹਿਰਾਨ ਹੁਤ ਕੇ ਵੀਰਾਨ ਵਿਚ ਹੀ
 ਮਸਤ ਹੀਨ ਬੜੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਰੰਗ ਬਲਿਅਾ ਰਹੇ,
 ਗਛਾ ਪਿੰਡ ਪਿਰਤਾ ਪੁਰ ਵੀਰਾਨ ਪਗਟੇ ਕੇ ਬਝੇਬਝਾ ਅੰਗਿਰਾਂ
 ਤੁਕ ਮਾਨ ਬੜੇ ਇਥੇ ਜੋਤ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਹਨ ਤੇ ਸਾਵਧ ਹੋ ਮੀਨੇ
 ਕੇ ਵੀਰਾਨ ਪਗਟੇ ਕੇ ਗੁਰ ਵੀਰਾਨੇ ਤੇ ਉਥੇ। ਮੀਰ ਤੇ ਗੋਰ ਪੁਰ
 ਜੀ ਉਥੇ ਜੋਤਾਂ ਰੋਚਾ ਗੁਰ ਵੀਰਾਨੇ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮਾਨ ਵੀਰੀ
 ਜੋਤ ਜੀ ਵਿਖਾ ਕੇ ਜਾਨੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਉਥੇ ਤੇ ਕਾਧੇ ਪੰਗਾ ਕੇ
 ਗੋਤਾਂ ਨੇ ਮਾਨ ਪੁਰਾਨ ਕਰ ਕਈ ਤਾਗੇਪ ਉਥੇ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹੀ ਤਾਗੇਪ
 ਰਿਹੀ ਮਾਨਗਾ ਜੋਤਾਂ ਨੇ ਕੋਥੇ ਵਾਪਿਅਾਂ ਤੂੰ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾਂ ਰਿ
 ਕੇਥੇ ਗੁਰ ਵੀਰਾਨੇ ਹੋਤ ਕੇ ਬੜੀਏ ਬਜੀਆਂ ਜਾਨੇ ਹਨ ਬੜੇ-ਤੇ
 ਇਹ ਕਾਧ ਜੋਤਾਂ ਪਾਗੀ ਵੀ ਜੀ ਵੀਰਾਨ ਕੁਰ ਕੇ ਰਿਹਾ ਤੇ। ਮੀਰ
 ਕੀਰਨ ਕਰੇ ਜੀ ਗਏ, ਉਥੇ ਦੇ ਜੋਤਾਂ ਕਾਗਨਾਧਾ ਬੁਝਿਆਂ
 ਕੀ ਰਿ ਕੀਤ ਪਾਸਗੀ ਬਾਝੇ ਤੇ ਕਾਗਨ ਹੁਰੀ ਹੈ ਤੇ ਉਥੇ

ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਬਾਈ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨੇ ਜੋਤਾਂ ਅਤੇ ਅਤਰ ਰੀਤਾਂ ਦੇ
 ਸੰਤ ਨੀ ਰਿਖਾ ਕਰੇ ਤੇ ਵਾਯੋਈ ਜੁਝਾਈ ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਚਲਿਓ
 ਦਸਾਈ ਤੇ ਵਾਰਸ ਸੁਰ ਤੇ ਜਾਈ ਤੇ ਤੇ ਹੁਣੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਕਰ
 ਧੰਨ ਬਾਈ ਅਤਰ ਦੇ ਬਕੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤਰ ਰੀਤਾਂ ਰਿ ਜੋਤਾਂ ਨੀ
 ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਉਠਦੇ ਹੁਣੀ ਵਾਯੋਈ ਜੁਝਾਈ ਜੁਝਾਈ
 ਦਿਓਸਾਨਾਂ, ਰੱਖੀਆਂ ਵਿਚ ਦਿਓਸਾਨਾਂ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਵਾਯੋਈ
 ਸੁਰ ਤੇ ਸਹੀ ਦੇਰ ਪਾਸੇ ਵਿਚ ਦੇਵਨਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗਏ
 ਬਾਈ ਅਤਰ ਪਾਤ ਸੁਰ ਤੇ ਸਹੀ ਜੋਤਾਂ ਨੀ ਰਿਖੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ
 ਵੀਰੀ ਰੀ ਜੋਤਾਂ ਜੋਤਾਂ ਪਾਈ ਸਾਹ ਬੇਰੇ ਤੇ ਜਿਸ ਦਿਓਸਾਨਾਂ
 ਦਿਓਸਾਨਾਂ ਦੀ ਰਿਖੀ ਨੀ ਉਥੀਆਂ ਅੰਗ ਰਿਖੀ ਸਹੀ ਜੋਤਾਂ
 ਵੀਰੀ ਰੀ ਦਿਵਾਨ ਵਿਚ ਤੇ ਸਹੀ

ਗੁਰੂ ਦੀਵਾਨੇ ਜਿਥੇ ਸਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੀ ਉੱਚੇ ਅੰ ਵਿਦਵਾਨ -
 ਤੋਂ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਤੇ ਅਤਰ ਜੀ ਉੱਚੇ ਜੋਤਾਂ ਅਤਰ ਜਿਥੇ ਹੁਣੇ ਦੀਵਾਨ
 ਸੁਰੀ ਜੀ ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਰਿਖੀਆਂ ਜਿਥੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਤ ਜੀ ਤੇ ਉੱਚੇ
 ਜਿਥੇ ਸਤੀਏ ਵਿਦਵਾਨ ਰਿਖੀਆਂ ਜਿਥੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਤ ਜੀ ਰਿਖੀਆਂ
 ਰਿਖੀ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਅਤਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸੁਰ ਵੇਰ ਜਿਥੇ ਜੀ ਰਿਖੀਆਂ
 ਅਤਰ ਜਿਥੇ ਜੀ ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਰਿਖੀਆਂ ਜੋਤਾਂ ਪਾਤ ਤੇ ਤੇ ਉੱਚੇ ਜੋਤਾਂ

ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕਾਇਮ ਚੌਕ ਹੈ ਉਂਤੇ ਨਿਰਤ ਰਹੇ ਨਿਰੰ
ਜਤ ਮਾਖਣ ਇਹ ਤੇ ਮਾਪ ਪ੍ਰਸੇਨਤ ਦਾ ਰੂਪ ਤੇਕ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਇਹ ਕਾਮ ਕਾਮੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਕੀ ਕੀ ਅਤ ਨੇ ਨਾਮ ਦਾ ਤਮ
ਮੇਰੇ ਏਕੀ ਕਾਇਮਤ ਕਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਦ ਜਗਤ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ

॥

ਗਿੱਲਾ ਮੰਦਰ ਕਾਠੀ ਦਿਸਾਇਆ
ਭਾਗ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਮਾਧਰੀ ਫਿਰੇ
ਦੁਸ਼ਮਣ ਫੜੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਤੇ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਮਤ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ॥ ੨ ॥
ਜਿਹੁ ਮਾਨੁ ਸਿਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
ਹੋਇ ਹੋਇ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥
ਜਿਸੇ ਜਾਨੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੬ ॥
ਦੇਸਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੭ ॥
ਬਿਸੇਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ੮ ॥
ਸੇਵਾ ॥ ੯ ॥
ਨਾਮੁ ॥ ੧੦ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧੧ ॥
ਨਾਮੁ ॥ ੧੨ ॥
ਨਾਮੁ ॥ ੧੩ ॥

ਕਰੀ 1 ਚਿਟ

ਮੁਕਤ...

ਭਾਗਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ

ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ
ਮੁਕਤ

ਮੁਕਤ

~~ਮੁਕਤ~~ M.K.

ਮੁਕਤ

ਮੁਕਤ